

Arquitectura Text: **Oscar Guayabero** Fotos: **Jordi Ubanell**

L'AVINGUDA dels arquitectes

Als Jardins de Gràcia s'hi fa una exposició sobre els projectes de remodelació de l'avinguda Diagonal. Forma part d'un procés d'informació i participació ciutadana. La informació la trobo desitjable, la participació la veig més agafada pels pèls. En realitat només podem escollir entre A i B i totes dues inclouen un canvi substancial amb el pas del tramvia. Sincerament no tinc capacitat per decidir quina és millor. Per a

això hi ha experts, ecòlegs urbans, urbanistes, arquitectes, tècnics en espai urbà i mobilitat. M'agrada que m'expliquin què faran, però no crec que sigui necessari una operació de dos milions d'euros per preguntar-nos què volem, si al final, tal com l'alcalde Hereu va dir, "no pensem renunciar al pas del tramvia sigui quina sigui la resposta de la ciutadania".
En tot cas, en aquest afer hem pres la part pel tot. Vull dir que parlem de la Diagonal

però en realitat només es tracta del tram entre la plaça Francesc Macià i el carrer Marina. La resta, des de les universitats fins a la plaça Francesc Macià i des de Marina fins al Fòrum, es quedarà com està.
Per això vaig pensar que seria interessant fer un recorregut de punta a punta i veure no només les trames urbanes, si no també els seus atractius arquitectònics. L'avinguda té diferents estructures i amplades. La zona sud és una entrada a la ciutat que, en pocs me-

tres, passa de ser una autopista a ser una avinguda. D'aquí, deriva a una zona universitària, d'esport urbà i passeig. Més tard es converteix en un bulevard comercial, fins que al voltant de les Glòries es transmuta en zona d'esbarjo per al barri. A partir d'aquí i fins al Fòrum fa la impressió que encara no ha decidit què vol ser. És clar que no és encara passeig ciutadà, però té les condicions per ser-ho. Curiosament, al voltant del Parc Central de Jean Nouvel és quan més desolada

sembla, potser perquè el parc es tanca a la Diagonal. Abans d'arribar a Diagonal Mar hi ha un espai que encara conserva l'aire de barri obrer. Tanmateix els nous gratacels i edificis d'oficines estan canviant la fesomia ràpidament.
El que no canvia al llarg de la Diagonal és la presència d'edificis signats pels noms propis de la nostra arquitectura. Des que Ildefons Cerdà la va dissenyar, com una excepció singular en la trama de l'Eixample, fins ara,

bona parts dels nostres arquitectes il·lustres han deixat la seva empremta en aquesta avinguda. I vet aquí que se m'acut un altre paràmetre per decidir quina és la millor reforma possible, aquella que atorgui valor a l'impressionant conjunt arquitectònic que forma l'avinguda Diagonal.
Heus aquí el meu recull personal. Encara hi ha molts més edificis destacables. Una idea per a la gent que es dedica a això del turisme. Un recorregut arquitectònic per la Di-

agonal, perquè cada edifici té la seva història, les seves peculiaritats, les seves anècdotes. Després del passeig dubto de la simetria, ja que la cara nord i la sud no tenen res a veure. A la sud sempre hi ha l'ombra. La nord és més integrada al barri. L'avinguda no vertebrada sud i nord. Amb la asimetria guanyem una gran plaça pública. Així que el meu vot seria C: tramvia pel sud amb vials per a cotxes i vorera raonable, gran plaça al nord amb carril bici i vial de serveis.*